

To, že o víkendu bude vižlí návštěvička bylo všem zúčastněným /krom čoklidů teda ☐ / jasný od začátku.

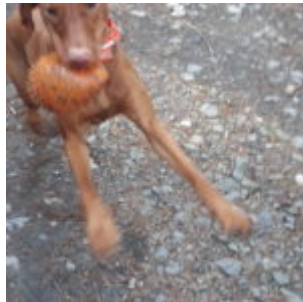
Ale to, že se bude jednat i o narozeninovou oslavu, to byl dobře utajovaný plán. No ale, když se jedná o kulatý výročí, tak k tomu prostě trocha tý konspirace patří, že jo. A tak jsme s holkama z fóra ukuly to, že pro Dennyky obstaráme nějaký ty dárky. Dárky, díky kterým na nás bude dlooooooouho vzpomínat ☐ . A protože shody okolností stály při nás, chystal se v Prahé sraz vižlích odchovánků z chovatelský stanice, odkud má Dennyky to svoje zrzatý štěstí jménem Koněf. (Oficiálně Connie, ale..... ehm..... řekne jí tak vlastně ještě někdy někdo? ☐) . A já jsem Dennyky nabídla, že jí poskytneme azyl, aby u nás mohla přespat a rovnou to využijeme k nějakýmu společnýmu výletu.

Už v pátek Brtník Rumouškovi sděloval, že ať se připraví, že zejtra teda bude fest votrávenej ☐ . Neb minule byl návštěvou poletujícího zrzavýho blázna zpruzen a upozorňoval ji neustále na to, že jako von je ten VELEváženej profesor a ať se laskavě madam ovládá ☐ . I když!!! Já si vlastně až teď uvědomuju, že jsme úplně všichni zapomněli na to, že byla mezi tím ještě jedna návštěva u nás na chalupě! Kdy Rumouš osciloval mezi nápadem , že by tu pubertální pomatenkyni pojal za choť a tím, že jako je fakt úplně pitomá a nedá se vedle ní v klidu existovat. ☐ . Tali neřeší, Tali je to jedno, buď dělala laskavou tetičku, když si spolu holky hrály, nebo jemnou vychovatelku, to když to Koněf nějak přepískla směrem k Brtníkovi, jestli si to dobře pamatuju.

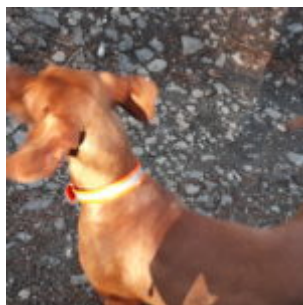
V sobotu v poledne jsme hópili do auta a jeli směr nádraží Unhošť, kde jsme měli holky vyzvednout. Dorazily načas, proběhla krátká vítačka a poté se všichni ohaříci nasádlili do kufru auta. Hm. Rumíček tentokrát neosciloval mezi ničím, vyloženě si s Koněve padli do noty a kufru blbli jak dva magoři. Tali tiše “trpěla” a koukala bočním okýnkem ven a dělala, že tam je úplně sama. Co jí běželo hlavou si člověk může jen domýšlet. Říkala jsem si, ešivá jí nedojde trpělivost a oběma jim nakonec nesrovná perka, ale asi si řekla, že ...”je to marný, je to marný, je to marný”

Zaparkovali jsme na našem “oblíbeným” místě a já se potichu radovala z toho, jak je fajn, že Tali už tak nějak v některých ohledech - i když možná jen momentálně ☐ - rozum pobrala. Páč když všichni tři vyskočili z kufru auta, tak se sama od sebe motala tak nějak jako jen kolem a neprchala zkoumat nic do dále. Sešli jsme dolů pod hospodu a zamířili do lesů.

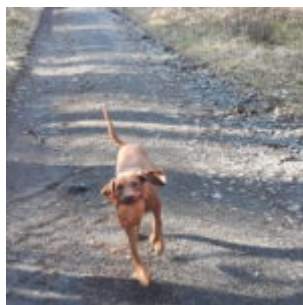
Koněf a Rumíček nevěděli nic lepšího, než se hned namočit, páč Koněf pustila míček do vody a šla pro něj. Pak si to rozmyslela a nakonec tam hópnul Rumouš a potopil se úplně celej, teda krom hlavy. Nebylo úplně teplo a tak jsme je trochu tím balonkem vypohybovávali.

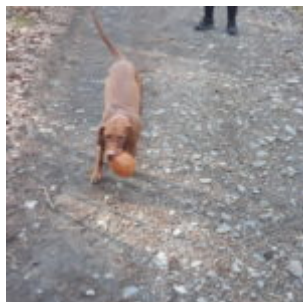
Zachyťte vižlu v pohybu □

... dopadne to většinou takhle právě □

a teď poznejte, kterej z nich to je □

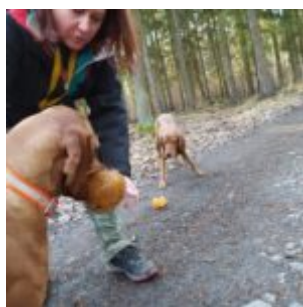

Máááám!

Že tě chytiim

Když jsme míjeli jednu z chatiček, byl za plotem černý raťafáček. No a Tali, ač to běžně nedělá a šla tudy už několikrát, tak pro dnešek se rozhodla, že milýho raťafáčka bude trochu volochťávat. Jak na nás vyběhnul, zhoupala se svým typickým pohybem houpacího konika a běžela na druhou stranu plotu. Raťafáček jí na to pochopitelně skočil a vypálil za ní. Řval jak prokopnutej. A tak koza flekatá s vytlemenou hubou - hůůp a byla zas na druhém konci zahrady, kam se hnal i raťafáček. Zatímco on si mohl pochopitelně plíce vyřvat, tak ona mu strouhala mrkev. Nemám tohle ráda, takže jsem jí pochopitelně zatnula tipec, ale musela ho prostě pozlobit. Asi aby se vytáhla před Koněvem, protože jinak si ho opravdu nikdy nevšímá. Zalezli jsme do lesů a užívali si to, že je krásný počasí - jak ostatně Dennyky slibovala už v pondělí a já jí říkala, že to je daleko na nějaký uvěřitelný předpovědi. Nu, měla pravdu. Bylo fakt luxusně. Čoklidi si pobíhali a zlobili se vzájemně s balonkama. Páč Koněf, to je hroznej kradák a jak může, tak něco čórne. A..... odmítá vydat ☐ ☐ . Na to, že to rozhodně není nějaký vazoun, tak stisk má vynikající. A když šikovně překousne..... tak vězte, že eště rádi pustíte ☐ . Vona ne, vona pouštět nebude, na to zapomeňte ☐ .

Vona mi to nechce dáát! ☹

Brtník si s Tali občas pochodovali tak jako napřed a tak se jim podařilo zastihnout na cestě srnku, která o nich neměla ani tušení. Tím pádem měla Tali příležitost si trochu potrénovat sebeovládání se. Protože se díky kůrovci těžší ve velkém, povalují se všude podél cest klády. A tak si mohli všichni tři ohaříci sem tam protáhnout akrobaticky tělo. Prostě pohodička, ničím nerušená pohodička, kterou si všichni užívali.

Ahoj pánčičkoooo, to je bezva vejlet!

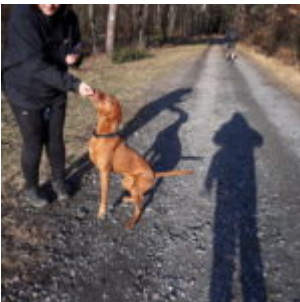
Čááu kámo, fakt supr vejlet!

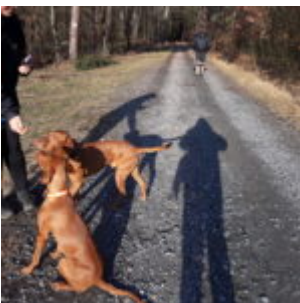
Útok agresivních vižel!!!

Útok agresivních vižel 2. ☐

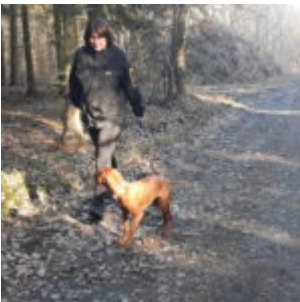
Byl sem hodnej, vodměníš mě?

VOBA SME BYLI HODNÝ!

A Koněf nejhodnější!

K noooze! ☐

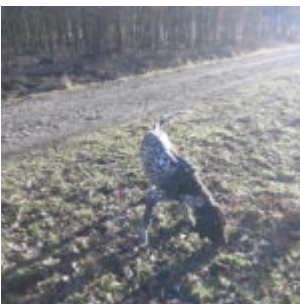
K noooze! ☐

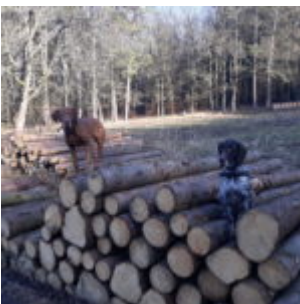
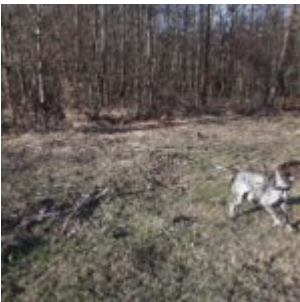
Střhačka

Střhačka 2

Modelka Tali v záři reflektorů □

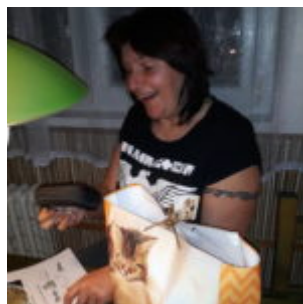
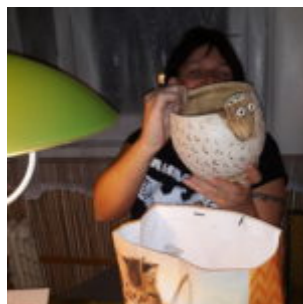
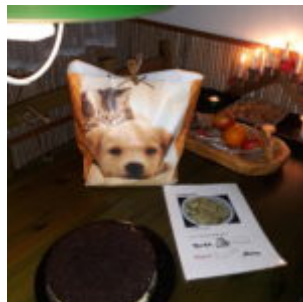

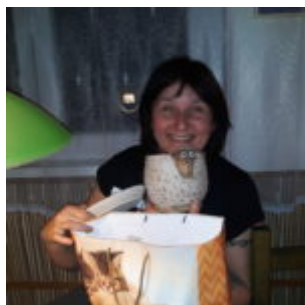
Udělali jsme lesama takový okruh a došli zpátky do Poteplí. A k Netopejrovi. Jsem si myslela, jak udělám Dennyky radost, že tam mají kančí a jelení a nedošlo mi, že má doma tak dobrý zdroj, že si to jako běžně může uvařit sama.

Tak jsem si na zvěřině zase pochutnala jen já, páč Brtník taky nic, ten si dal svůj obligátní segedín, kdy maso putuje z velké části k ohaříkům. Ode mně dostanou zase knedlíky, takže to mají komplet. Tentokrát jich teda měli málo, páč mě o ně obral Brtník, ledva mi talíř položili na stůl. Dennyky si dala gyros. Nic z toho není něco, co by se muselo zmiňovat, že jo. Jéénže. Vona si vám Dennyky jako přílohu objednala hranolky. Takový zvláštní, "česnekový" hranolky, vid' Dennyky? ☐☐ A to je vám záhada!! Někdy chutnaly po česneku a někdy ne!! ☐☐☐ Týýýý jo!!!!!!! ☐☐☐ Směju se tu ještě teď. Je mi jasný, že to vzniklo pravděpodobně tím, že při objednávání vnímala jen, že je tam česnekovej dip a hranolky jako příloha a spojila si to celý do verze česnekových hranolků, který občas do dipu namočila, občas ne.... a vijolááá! Záhadu máme přímo na stole, či teda v talíři ☐ . Taky musela bokem hlídat, to zrzavý pometlo, takže mozková kapacita nebyla úplně v pořádku, že jo..... no.... Vzhledem k tomu, že si nikdo nic nedáme druhému zadarmo, trpěla tímhle svým mozkovým přemetem, kterej se jí podařil, víc než jen chvilku ☐☐ . Myslím, že to vstoupí do historie stejně, jako kdysi moje objednání tří gulášů při našem prvním psím srazu v pivovaru v Berouně. Tehdy sem neměla ani potuchy, co za blábol jsem to servírce řekla a posléze jsem se dost divila ☐☐ . Ku radosti všech ostatních a asi mi to už nikdo neodpáře do konce života ☐ . Ale Dennyky měla v kapse ještě těžší kalibr ☐☐ . Jen nevím, zda se o tom, že Dennyky panu majiteli při placení, na jeho oznámení, že to dělá 170,- Káčées, sdělila: "A ty taky drž hubu!" mám nějak zmiňovat ☐☐☐☐ . Ale byl to, řekla bych, její majstštyk ☐☐☐☐☐ , tak by to byla škoda, se o něj nepodělit, že jo ☐ Pan majitel je tvrdá nátura, takže prej zase někdy přijít můžem. Ale radši sami ☐☐☐ Ale jinak to byla fakt pohodička, věřte mi ☐ :D. Směju se tady opravdu i teď v úterý, když to píšu.

Od Netopejra už je to jen tak asi kilák a kousek pohodový chůze. Jen na začátku jsem Dennyky doporučila ať si nechá Koněva na vodítku, protože o kus dál byla minule ta uhynulá srnka a navíc je silnice kousek. Tak kdyby pubescentku napadly nějaký hlouposti, ať se nedostane do potíží. Srnka tam už neležela a tak byla Koněf odcvaknuta a mohla si zase volně poletovat s ostatníma. Ke konci jsem si naopak já vzala k noze Flekatici, protože tam je křovíčko, kde se vám najdou zajímavostě!! Smrdutý takový, hnusný.... že jo, Tali?? Takže pro jistotu pochodovala kontrolovaně. Ohařiska se pak nasáčkovali do kufru a jak cestou sem, tak cestou zpátky ti dva zrzavci dělali bengál. Jak kdyby venku ani nebyli. Cestou jsme se ještě stavili v kavárničce na chvilku a pak už fakt šup domů. A já už si cestou sumírovala, jak to zaonačím s tou gratulací a předáním darů, aby oslavenkyně netušila. Dárky už čekaly na stole, bylo zapotřebí k nim jen přihodit ten dortík.

Povedlo se mi využít chvílky při psí očiště a šupla jsem dort na stůl. No myslím, holky, že jsme to vymyslely dobře ☺ . Oslavenkyně byla překvapená nejen oslavou, ale taky tím, co jsme jí to pořídily. Jak ovec Božka, tak fotopříslušenství byly dárky, který se trefily a udělaly radost. Já jsem taky byla obdarována a k budoucí změně číslic ve svém věku jsem obdržela zásobu semínek pro výsev louky pro motýle ☺ a další rostlinky.

Koněf se obdarovala sama a ne jednou ☺☺☺. Netrvalo to vůbec dlouho a objevila hračkárnu pod věšákem na kabáty. Jooooooj, to bylo taky radosti!!! Kramařila, co se dalo, byla rozjetá jak pendolín a nebyla k zastavení. A to prosím ani druhý den ☺ :D. Nevím čím se naspidovala, ale byla rozjetá - no říkali jsme, že je rozjetá jak žába ☺☺. Tož když už byla tak rozjetá, obdarovala se hezky i podruhý, když to za ní nikdo jinej neudělal ☺☺ Byla to setina sekundy, téměř nepostřehnutelný pohyb toho smrádět zrzavýho - takový zablesknutí jako ašup..... kde byla ta skorem celá výseč Nivy? No? Dyk to teď tady bylo?? A néni. Už je to na pelechu, kde se s tím fedruje ten zrzavej lotr Babinskej ☺. Myslela to pravděpodobně dobře. Hlavně se mnou, páč mně nějak ten sýr nesednul a v noci mi pěkně zatopil.

Ale je to holka šikovná, takže si vážně umí pěkně říct, že by potřebovala jít ven. Což vzhledem k tomu, že oba s Rumoušem furt na střídačku lemtali vodu jak cukrovkáři, nebylo nic překvapivýho. A asi nic překvapivýho vlastně ani nebylo na tom, že se jim pak po brzkým ranním venčení do pokoje nasádlila Taliprtka. Zabrala si pro sebe pelíšek na kterým do té doby nocovala Koněf a ta chudera nebohá ☺ musela jít spát do postele. Taaakový neštěstí ji potkalo ☺☺. Dennyky je moc hodná a místo aby Taliprtku vykázala tam, kde měla být, si jí tam nechala, uskrovnila se na gaučičku a bivakovala spolu s Koněvem.

Ovenčení a po snídani se posléze ohařící uložili na pelíšky a že si trochu dáchnou jako. Někteří. Dva ze tří. Kdo si nelehnul, asi není zapotřebí uvádět, že ne? ☺☺. Tak jsem pak zkusila trik, kterým jsem uspávala Ešíinka, když byl malej. Taky neuměl vypnout a musel být občas zkrátka uspán, jak malej harant. Přinesla jsem Koněvovi pelíšek z předsíně, usadila jí tam a začla na ni mluvit tichyym hlouubokým hlasem, aaať si hezky leeehne, udělá hajííí.... ☺☺ zavře očička a že jí budu něco vyprávět. Hladila jsem jí po hlavě, přes očička a docela to zabralo. Ještě jsem pak u ní chvíli postála a počkala, až ty víka padnou pořádně. Jak malej

harantík, úplně stejný. Ale chápu, páč přece jen takovýdle mejdlo nemá každej den.

....Při snídani ☐

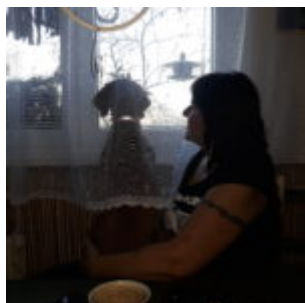
Při oslavě....

Tetaaa....puuuuč!

a kam si sednu já?

Ještě před tím, než šla chrápat se tak rozpumprdlikovala, že čórla paničce z kapsy pytlíky na bobky a při jejich odebírání se zahlodla paničce svojí hodný do palce. A to jsem ani netušila, že Dennyky umí být taky přísná. No, ale co já! Myslím, že to netušila halvně ani sama Koněf :D. Značně jí to vyrazilo dech a čuměla jak puk ☐ . O to víc potom, že jsme všichni do jednoho drželi s Dennyky basu a nikdo s ní nechtěl mít nic společného - s Koněvem, pochopitelně. A to shodou okolností ani ohařici. Ti teda ne z nějakého výchovného důvodu, ti chtěli čistě jen spát. A madam tam stála a čučela, svět se jí tak trochu povotočil ☐ ☐ ☐ Ftipný to bylo, vám řeknu. Ten její výraz si budu dlouho pamatovat.

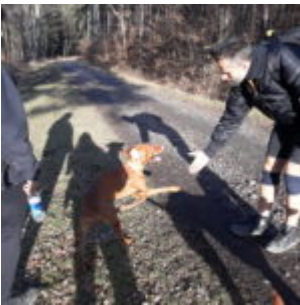
Když se trochu prochrupla, skočili jsme ještě na chvílku ven a poblbli si s ohaříkama s balonkama. A pak už to bohužel netrvalo dlouho a návštěva byla u konce. Šla jsem holky vyprovodit k tramvaji, aby dobře trefily a nasedly na tu správnou tramvaj. Páč ... je vám jasný, že jsem chtěla mít jistotu, že fakt vodjedou ☐ ☐ ☐ : D: D. Ne, bylo to tak supr, že si to klidně ráda zopáknu.

P.S. Jsem zvědavá, s jakou přezdívkou bude Koněf odjíždět příště, až se zas uvidíme. Když tu byla minule, přijela jako Koný (Connie) a odjížděla jako Koněf. Teď se ke Koněvovi během výletu určitými myšlenkovými přemety zúčastněných přidal i "Žukof" ☐ ☐ ☐

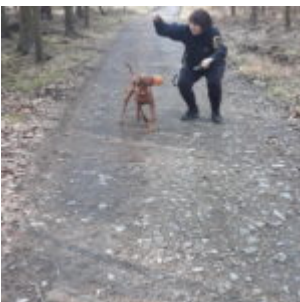
Zde ještě pár takových jako zajímavých postřehů z výletu ☐ ☐

Brtník mlátí nebohou Tali klackem po hřbetě □

Dobrý den, já sem Brtník..... Koněf, těší mě! □

Sestava Tai chi v podání mistryně světa v Tai chi Dennyky □

Klokan... trochu magorskej klokan □

Musím poctivě přiznat, že při spatření té třetí fotky jsem měla potíže, veliký, veliký, potíže, protože jsem se smála moc, vážně moc, málem jsem se počůrala. Zvažovala jsem, zda mám nebohou Dennyky takhle veřejně dehonestovat, ale dostala jsem svolení, páč Dennyky

žádnou srandu nezkazí. Takže si můžete poplakat se mnou ☹ ☹ ☹ . Povšimněte si, že i ten bláznivej čoklid se výrazně diví ☹ ☹ .